

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **V. K.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25 k žalobě ze dne 5.8.2015

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Ostravě byla dne 5.8.2015 doručena žaloba proti České správě sociálního zabezpečení ve věci hrubého porušování základní listiny lidských práv a svobod. Žalobce uvedl, že byl 4x uznán občanem se změněnou pracovní schopností a třikrát plně invalidním. Při současném zdravotním stavu je schopen práce mimo kolektiv, neschopen práce na zodpovědném místě a psychicky náročné práce, práce v nočních směnách. Třikrát mu byla přiznána invalidita a pokaždé mu ji obratem zase nezákonně odebrali. Posledním invalidním posudkem ze dne 4.6.2013 byl uznán třetím stupněm, ale důchod mu nepřiznali, protože mu ČSSZ sdělila, že nemá nic odpracováno. Posudkoví lékaři jej vědomě připravili nejen o možnost řádně pracovat, ale především o jeho starobní důchod. Proto žádá Krajský soud v Ostravě, aby spravedlivě posuzoval žalobu a rozhodl, zda byl plně invalidním občanem oprávněně podle platných zákonů České republiky ve všech třech případech. Doufá, že soud určí viníka, po kterém bude moci žádat odškodné za jeho zmařený život a ztrátu starobního důchodu. K žalobě žalobce přiložil několik protokolů o jednání posudkových lékařů ve věci jeho invalidity z období let 1985 až 2014.

Krajský soud usnesením ze dne 7.8.2015 č.j. 20Ad 47/2015-4 vyzval žalobce k odstranění vady žaloby ve lhůtě pěti dnů tak, aby napadené rozhodnutí soudu předložil, sdělil, kdy mu bylo doručeno a uvedl žalobní body. Reakcí na tuto výzvu

bylo doplnění žaloby dne 21.8.2015, ve kterém žalobce uvedl, že „mu osobně nejde o nějaký konkrétní případ, kdy mu byl nezákonně odebrán invalidní důchod, ale

o celoživotní přístup lékařů k jeho osobě. V důsledku toho, že byl čtyřikrát uznán osobou se změněnou pracovní schopností a třikrát uznán plně invalidním, jej nikdo nikdy nezaměstnal a teď na sklonku života mu ČSSZ v Praze sdělila, že nemá nic odpracováno, jako by to byla jeho vina. Z toho vyplývá, že nebude mít nárok ani na starobní důchod, a proto podal žalobu na ČSSZ v Praze. Nemá žádný důkaz, neboť důkazem je zdravotní dokumentace. Dožaduje se, aby ČSSZ uznala své pochybení ve svých rozhodnutích a převzala tak zodpovědnost za následky, které tím způsobila. Jako odškodnění požaduje pouze výplaty starobního důchodu, který by měl být vypočítán podle celostátního průměru. K doplněné žalobě přiložil rozhodnutí žalovaného ze dne 14.12.2004 o zamítnutí žádosti o plný invalidní důchod a protokol o jednání posudkové komise sociálního zabezpečení ONV v Jičíně ze dne 21.8.1987.

Krajský soud stejnopis žaloby zaslal žalované České správě sociálního zabezpečení s dotazem, kdy bylo o důchodových nárocích žalobce naposledy rozhodováno a dne 12.10.2015 žalovaná sdělila, že poslední rozhodnutí bylo vydáno dne 12.11.2013, jemuž předcházelo rozhodnutí ze dne 9.7.2013 ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod pro nesplnění podmínky získání potřebné doby pojištění s upozorněním, že doručení žalobci nebylo úspěšné a z připojených dodejek je zjištělné, že rozhodnutí ze dne 9.7.2013 bylo doručováno na adresu P. 2624/29, O. 30 a rozhodnutí ze dne 12.11.2013 na adresu O. M. 477/10, O.-V.

Řízení před správními soudy je postaveno především na zásadě dispoziční, tzn., že je na žalobci, aby srozumitelně sdělil, čeho se domáhá. Vzhledem k tomu, že toto ze žaloby ze dne 5.8.2015 nebylo seznatelné, bylo jen najisto postaveno, že se to týká důchodových nároků, byl žalobce vyzván k předložení napadeného rozhodnutí a sdělení žalobních bodů a data doručení rozhodnutí. Žalobce reagoval tak, že jednoznačně uvedl, že „nejde o nějaký konkrétní případ, kdy mu byl nezákonně odebrán invalidní důchod, ale o celoživotní přístup lékařů k jeho osobě.“

Ve vztahu k žalobním návrhům je nutno zdůraznit, že ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným soudním řádem správním a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodnutí v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon (viz ust. § 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní - dále jen s.ř.s.). Do pravomoci soudů ve správním soudnictví tam podle ust. 4 s.ř.s. patří rozhodování o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen "správní orgán"), dále rozhodování o ochraně proti nečinnosti správního orgánu, ochraně před nezákonným zásahem správního orgánu, kompetenčních žalobách, ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda, ve věcech politických stran a politických hnutí, o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí pro rozpor se zákonem.

Výše uvedený precizovaný návrh žalobce, že nejde o nějaký konkrétní případ, kdy mu byl nezákonně odebrán invalidní důchod, ale o celoživotní přístup lékařů

k jeho osobě a určení viníka, aby mohl požadovat odškodnění, se nachází zcela mimo rámec pravomoci soudů ve správním soudnictví.

Vzhledem k tomu, že nedostatek pravomoci soudu k rozhodnutí představuje neodstranitelnou podmínku řízení, soud žalobu jako celek odmítl dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

Žalobcem formulovaný návrh, jak výše uvedeno, nespadá ani do pravomoci žádného jiného orgánu, a proto nebyla žaloba postoupena ani jinému orgánu k projednání a rozhodnutí a žalobce nebyl ani poučován o možnosti tento návrh uplatnit u jiného věcně příslušného soudu.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 16. října 2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně